

ת"פ 18794/06/22 - מדינת ישראל נגד יצחק משעל

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 18794-06-22 מדינת ישראל נ' משעל

בפני	כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	באמצעות לשכת תביעות חיפה
נאשמים	יצחק משעל באמצעות עו"ד יאיר נדשי מטעם הסניגוריה הציבורית

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול כתב האישום בטענה שהוגש בניגוד להוראת סעיף 57א (א) לחסד"פ, תוך חריגה משמעותית מהנהלים ומהנחיות היועץ המשפטי לממשלה.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו את העבירות הבאות:

פציעה כשעברין מזוין - עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 + סעיף 335 (א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977;

תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום, הנאשם ואמו של המתלונן, התגוררו בשכנות ברחוב שלמה המלך בחיפה.

בתאריך 17/10/18, סמוך לשעה 17:00, כאשר ירד המתלונן לרכבו אשר חנה ברחוב, תקף הנאשם את המתלונן, באמצעות אגרוף לפניו של המתלונן. המתלונן ברח חזרה לכיוון דירת אמו. כתוצאה מהתקיפה, נגרם למתלונן מכאוב ושפתיו התנפחו.

בהמשך, הנאשם שב לכניסת הבניין, כשהוא אוחז בידיו מוט ברזל דמוי חרב, אשר אורכו 70 ס"מ, פגש שוב את המתלונן, וחתך את המתלונן באוזנו הימנית.

כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלונן חתכים באוזן ימין, הוא פונה לבית חולים, שם קיבל טיפול רפואי.

הסניגור טוען כי כתב האישום הוגש בניגוד להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1200, הואיל וכתב האישום הוגש ב-18/5/21, לאחר מכן הוא בוטל עקב אי איתור הנאשם, והוגש מחדש ב-9/6/22.

לטענת הסניגור, הגשת כתב האישום ב-18/5/21, בחלוף כשנתיים וחצי מהאירוע, חורגת מהזמנים הקבועים בהנחיה הנזכרת, תוך שהפנה להוראות סעיף 4 (א)(2)(ב) להנחיה.

בתגובה בכתב שהגישה המאשימה, מפרטת המאשימה את ההליכים עד להגשת כתב האישום ולאחריו, הגשת כתבי אישום וביטולם בשל אי איתור הנאשם, וטוענת כי בשל כך התעכב המשפט, עד שלבסוף שוב אותר והוגש כתב האישום הנוכחי בשלישית בתאריך 9/6/22.

דין והכרעה:

הוראת סעיף 57א (א) לחסד"פ קובעת כדלקמן:

"משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה, באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום, אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות, כאמור, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה".

ההנחיה הרלוונטית לנדוננו הינה הנחיה מס' 4.1200, מחודש אוגוסט 2010, שכותרתה **"משך טיפול התביעה עד להגשת כתב האישום" (להלן: "ההנחיה")**.

על העבירות הנדונות, חלה הוראת ההנחיה הקבועה בסעיף 4 (א) (2) (ב) שזו לשונה:

"פרקי זמן הקצובים לטיפול התביעה בתיקים - ככלל התביעה תגבש את החלטתה הסופית בעניין תיק חקירה מסוים לא יאוחר מפרקי זמן אלה:

(א) ...

(ב) בעבירות מסוג עוון ובעבירות מסוג פשע, שדין עד 10 שנות מאסר, יש לפעול לסיום הטיפול בתיק, בתוך 18 חודשים

(ג) ...".

לצד פרקי הזמן הקצובים הללו, קובעת הוראת סעיף 4 (ג) להנחיה, את העילות, שבהתקיימן, ייעצר מניין פרקי הזמן, הקצובים לטיפול בתיק.

לפי ההנחיה, מקום בו החשוד מתחמק מהליכי שפיטה, או שלא ניתן לאתרו, באופן שמעכב או מונע את העמדתו לדין, לא זו בלבד שהדבר מפסיק את מניין התקופה הקבועה בסעיף 4 (ב) להנחיה, אלא שהדבר אף עוצר את תקופת ההתיישנות.

יישום הוראות הדין -

בנדוננו, אין המדובר במי שמצוי בסטטוס של "חשוד", שיש להביאו לדין, בתוך פרק הזמן הקצוב בהנחיה, אלא במי שמצוי כבר בסטטוס של "נאשם", הווה אומר, הוא עומד לדין.

הבדלי "הסטטוס" רלבנטיים לבחינת הטענה המקדמית שנטענה, הואיל ומסטטוס זה, נגזרת מערכת הדינים החלה.

כתב האישום הראשון שהוגש נגד הנאשם, הוגש בתוך פרק הזמן החוקי, כנדרש לפי ההנחיה, ולכן אין תחולה להנחיה, ודין הטענה המקדמית להידחות.

זאת ועוד, לפי הנתונים שבפני, מדובר בנאשם המתחמק מהליכי שפיטה, לא מאותר בכתובת שהוא עצמו מוסר לבית המשפט, ולכן כתבי האישום בוטלו לצורך איתורו.

למעלה מן הדרוש אפרט את הדברים.

לפי הנתונים שבפני ביהמ"ש השתלשלות העניינים הינה כדלקמן:

· ביום 7/4/19 נקלט התיק במשרדי המאשימה;

· ביום 23/7/19 הוגש כתב האישום הראשון כנגד הנאשם, במסגרת ת"פ 50940-07-19, בתוך פרק הזמן הקבוע בהנחיה כנדרש, ללא חריגה מפרקי הזמן הנדרשים להגשת כתב האישום **(להלן: "כתב האישום הראשון")**;

· הנאשם לא התייצב לדיונים, ובסופו של דבר, ביום 2/2/21 בוטל כתב האישום הראשון לצורך איתור;

· לכשאותר, הוגש ביום 25/5/21 כתב האישום השני במסגרת ת"פ 33506-05-21 **(להלן: "כתב האישום השני")**;

· בישיבה מיום 2/12/21 התייצב הנאשם לדיון ונרשמה כתובת לצורך זימונו למשפט: שלמה המלך 9 דירה 3 חיפה (תשומת הלב כי זוהי הכתובת המופיעה בסעיף 1 לכתב האישום).

· ברם, בהמשך לא אותר שם, וביום 6/4/22 בוטל כתב האישום השני, לאחר שהנאשם שוב לא אותר בכתובת שמסר;

· הנאשם שוב אותר, וביום 9/6/22 הוגש כתב האישום השלישי לאחר שהנאשם אותר - הוא כתב האישום הנדון בפני מותב זה **(להלן: "כתב האישום הנוכחי")**.

כתב האישום הראשון - במסגרת ההליכים בכתב האישום הראשון, זומן הנאשם מהכתובת המופיעה בכתב האישום, שלמה המלך 9 חיפה. המדינה פעלה לאיתורו, ביצעה המצאה, הציגה אישור מסירה, ביקשה צו להבאתו למשפט, אך הנאשם לא אותר בכתובת, ולכן כתב האישום הזה בוטל לצורך איתורו - אפנה לפרוטוקולי הדיונים שם.

כתב האישום השני - כך חוזר חלילה אירע גם עם כתב האישום השני, כאשר באחת הפעמים הבודדות שהתייצב הנאשם, מסר לכב' שופטת המוקד, את אותה כתובת (שלמה המלך 9) בה לא אותר קודם לכן - אפנה לפרוט' מיום 2/12/21 בת"פ 33506-05-21.

כתב האישום הנוכחי - הנאשם זומן מאותה כתובת (שלמה המלך 9), התייצב לדיון הראשון, אם כי טען שלא קיבל כתב אישום, כב' שופטת המוקד קיבלה שוב ממנו את הכתובת הנ"ל, ומציינת את הכתובת להמצאה בהחלטתה.

סוך דבר -

בנסיבות אלה, הטענה המקדמית נדחית בזה, לא זו בלבד שלא קמה עילה לבטל את כתב האישום מטעמי ההנחיה, אלא יש להבטיח את התייצבות הנאשם בערובה מתאימה.

ניתנה היום, ל' שבט תשפ"ג, 21 פברואר 2023, במעמד הצדדים.